

[Norlev.]

gerne gøre opmærksom paa, at selv om Finansministeren afviser den Tale med en Morsomhed, saa er den rigtig alligevel.

Finansministeren (Thorvald Kristensen):

Jeg vil gerne takke de ærede Ordførere for den velvillige Behandling. Forslaget har faaet. Den maa jo nemlig trods de Bemærkninger, der er faldet, som Helhed betegnes som velvillig. Jeg har med Tilfredshed lagt Mærke til, at samtlige Ordførere har været glade for at komme af med Merindkomstskatten. Man kan vist ogsaa sige, at der i det store og hele har været Tilslutning til det Princip, at Merindkomstskatten maatte erstattes af noget andet, altsaa at man ikke i den nuværende Situation kan forsvare at bruge denne Lejlighed til en Nedsættelse af den samlede Beskatning.

Jeg kan vist endvidere sige, at der i det store og hele har været Tilslutning til det Princip, hvorefter Afløsningsskatten er foreslaaet udkrevet, nemlig som et Tillæg til den almindelige Indkomstskat paa større Indkomster. Enkeltheder kan man jo altid diskutere, men jeg finder det tilfredsstillende, at der i en dog saa forholdsvis vigtig Sag synes at være Enighed om Hovedlinjerne.

Det ærede Medlem Hr. Johs. Hansen talte om, at Merindkomstskatten havde været en Skat paa Indtægter af særlig Karakter, og henviste i saa Henseende til, at under Krigen var bl. a. Indkomsterne i Provinserne og i Landkommunerne steget mere end i Hovedstaden. Og det er jo rigtigt. Jeg har heller ikke benægtet, at Merindkomstskatten virkelig har virket som en Skat paa mere eller mindre krigsprægede Indtægter, men blot sagt — og det tror jeg, vi er enige om —, at den i stigende Grad, efterhaanden som Aarene gaar, mister denne Karakter og bliver til en Skat paa almindelig Indkomststigning, særlig hos visse Aldersklasser.

Det ærede Medlem spurgte mig dernæst — og det var et Spørgsmaal, som ogsaa blev rejst af det ærede Medlem Hr. Stærmosen —, hvorfor Afløsningsskatten netop begynder ved 12 000 Kr. Jeg skal indrømme, at man kan diskutere, hvor det rigtige Tal ligger i saa Henseende, og jeg skal sige et Par Ord om de Betragtninger, der har ført til Tallet 12 000.

Merindkomstskatten kan kun paalignes Folk, der har mindst 10 000 Kr. mere i Indkomst, end de havde i Sammenligningsaarene, og det vil sige, at hvis de havde en Indkomst paa Nul i Sammenligningsaarene, skal de nu have mindst 10 000 Kr. Men da

de allerfleste naturligvis har haft mere end Nul i Sammenligningsaarene, vil de allerfleste Mennesker, der nu betaler Merindkomstskat, have en Indkomst, der ligger mere eller mindre væsentligt over 10 000 Kr. Man kan derfor sige, at hvis Afløsningsskatten i det store og hele skal hvile paa de samme Samfundslag som selve Merindkomstskatten, saa skal Undergrænsen for Afløsningsskatten være mindst 10 000 Kr. — jeg tror, det ærede Medlem vil være enig med mig i dette. Da formentlig de, der betaler Merindkomstskat, gennemsnitlig har haft ikke uvæsentligt over Nul i Sammenligningsaarene og derfor gennemsnitligt har ikke uvæsentligt over 10 000 Kr. i Øjeblikket, kunde det i og for sig være ønskeligt at gaa en Del højere op end til de 12 000 Kr., og jeg har ogsaa forstaaet det ærede Medlem saadan, at det nærmest var hans Tanke. Der er blot det ved det, at hvis man skal have det Beløb ind, som Merindkomstskatten har indbragt, kan det ikke gaa an at begynde alt for højt oppe, for saa skal man lægge alt for voldsomme Procenter paa i Slutningen, og saa kan vi let komme op over 100 pCt. af den yderste Del af en Indkomst, hvilket er farligt af Hensyn til Initiativet.

Jeg kan derom sige to Ting. For det første dette, at hvis man f. Eks. gik op til 15 000 Kr., vilde man miste en ikke uvæsentlig Del af det Beløb, der nu vil indkomme ved den foreslaaede Skala, og skulde det erstattes af en eller nogle ekstra Procent paa de allerøverste Indkomster, saa skal der lægges overordentlig meget til deroppe, for der er nemlig mange Indkomster paa mellem 10 000 og 15 000 Kr., men der er desværre ikke ret mange over 50 000. Det var det ene, jeg vilde sige, det andet er dette, at selv om man begynder ved 12 000 Kr., begynder man dog forholdsvis beskedent. Den Mand, der har 15 000 Kr. i Indkomst, vil i Afløsningsskat komme til at betale 3 pCt. af de sidste 3 000, det vil sige, han vil komme til at betale 90 Kr. i Afløsningsskat. Det er dog ikke saa forfærdelig meget, naar man betænker, at det er 15 000 Kr. i skattepligtig Indkomst, der er Tale om, saaledes at den raa Indkomst er væsentlig større. Enkeltheder kan man altid tale om, men jeg tror, at skal vi højere op, bliver det svært at faa Dækning med nogenlunde hæderlige Procenter for den øverste Ende.

Det ærede Medlem Hr. Laurits Pedersen omtalte det Udvalg, jeg har nedsat vedrørende kooperative Virksomheder, og udtalte det Haab, som jeg deler, at man gen-